

Sygn. akt III Cz 26/19

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący-Sędzia: SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędziowie: SO Magdalena Balion - Hajduk

SO Marcin Rak

po rozpoznaniu w dniu 9 kwietnia 2019 r. w Gliwicach na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. P.

przeciwko Spółce (...) Spółce Akcyjnej w B.

o zapłatę

na skutek zażalenia powódki

na postanowienie Sądu Rejonowego w (...)

z dnia 22 października 2018 r., sygn. akt I C 2362/18

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

SSO Marcin Rak SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion – Hajduk

Sygn. akt III Cz 26/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w (...) postanowieniem z dnia 22 października 2018r. stwierdził swoją niewłaściwość rzeczową oraz przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bytomiu, Wydziałowi Pracy uznając, że dla dochodzonej w niniejszej sprawie rekompensaty wskazanej w ustawie z 12 października 2017 roku o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla jest odszkodowaniem w zryczałtowanej wysokości (10.000 zł) za utratę prawa do bezpłatnego węgla właściwy jest sąd pracy zgodnie z art. 461 § 1 k.p.c. i art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z 18 kwietnia 1985 roku o rozpoznawaniu przez sądy spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych rozpoznawanie spraw z zakresu prawa pracy powierza się Sądom Pracy.

Zażalenie na to postanowienie wniósł powód zarzucając:

a) naruszenie 233 §1 k.p.c. w zw. z art. 461 § 1 k.p.c. i 200 §1 k.p.c. poprzez przyjęcie, że sprawa jest sprawą z zakresu prawa pracy podczas gdy decyzja o przyznaniu prawa do rekompensaty dla spadkodawczyni została podjęta przed jej śmiercią. Nadto pozwana podjęła realizację zobowiązania przed otwarciem spadku stąd należy uznać, że przyznana decyzją kwota 10.000,00 zł stanowi prawo majątkowe wchodzące w skład spadku po M. S.

b) naruszenie art. 922 §1 k.c. poprzez jego niezastosowanie podczas gdy dochodzone przez powódkę roszczenie weszło w skład masy spadkowej po M. S..

Na tych podstawach wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i pozostawienie Sadowi I instancji decyzji w przedmiocie kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przedmiotowa sprawa odnosi się do odszkodowania przewidzianego w zryczałtowanej wysokości 10.000 zł wskazanej w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 2017r. o świadczeniu rekompensacyjnym z tytułu utraty prawa do bezpłatnego węgla (Dz.U.2017.1971).

Jak wynika z uzasadnienia projektu ustawy, celem przedkładanego przez Ministra (...) projektu ustawy jest zrekompensowanie, do pewnego stopnia, w ramach możliwości budżetu państwa, strat finansowych poniesionych przez osoby, które otrzymywały bezpłatny węgiel w naturze lub w ekwiwalencie, na podstawie układów zbiorowych pracy i związanych z nimi porozumień i utraciły to uprawnienie wskutek wypowiedzenia w tym zakresie układów zbiorowych pracy i porozumień z nimi związanych. Realizacja celu nastąpi poprzez wypłatę z budżetu państwa świadczenia rekompensacyjnego z tytułu trwałej utraty prawa do bezpłatnego węgla.

Uwzględniając zatem, że osobą uprawnioną w przedmiotowej sprawie była osoba wskazana w art. 2 ust. 1 pkt b w/ w ustawy, tj. wdowy, wdowców i sieroty mających ustalone prawo do renty rodzinnej po osobie, o której mowa w lit. A, zwrócić należy uwagę, że właściwość w tym zakresie winna zostać ewentualnie ustalona na podstawie art. 461 § 2 k.p.c., zgodnie z którym, w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych właściwy do rozpoznania sprawy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy, chyba że przepis odrębny stanowi inaczej. Tymczasem w niniejszej sprawie, nie była wymagana decyzja organu rentowego, co skutkowało stwierdzeniem, że Sąd Pracy nie jest właściwy do rozpoznania tego rodzaju spraw, tym bardziej, że w/w ustawa wyraźnie wskazała, że od odmowy, o której mowa w ust. 9, przysługuje odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych w terminie 14 dni od dnia otrzymania odmowy. W okolicznościach niniejszej sprawy taki stan faktyczny nie zaistniał.

Sąd Okręgowy uznał, że w okolicznościach niniejszej sprawy rację należy przyznać stronie powodowej. Niniejsze świadczenie, które zostało już przyznane, weszło w skład masy spadkowej po M. S.. Uznać zatem należało, że roszczenie to odnosi się do spraw z tytułu dziedziczenia, a zatem Sąd Rejonowy w(...) był właściwy ze względu na właściwość wyłączną przewidzianą w art. 39 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 108 § 1 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

SSO Marcin Rak SSO Andrzej Dyrda SSO Magdalena Balion – Hajduk